

Xuyên Việt Vị Lai Chi Nam Nhân Bất Hảo Đương

Chương 43 : Chương 43: Trải nghiệm tử vong.

Lăng Lan vốn cho rằng mình phải rèn luyện trong khu rừng ảo này từ hai đến ba năm mới có hiệu quả, sự thật chứng minh nhân loại quả thật là loại động vật cực kỳ thông minh, đặc biệt là người vốn đã có sẵn năng lực phòng thủ và tấn công, có thể thích ứng với hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm này dễ hơn so với trong tưởng tượng, sau một tháng nàng đã có thể bắt đầu đi lại thoải mái trong khu rừng rậm này.

Lăng Lan vốn không phải là người liều lĩnh, cho nên sau khi Số Một rời đi, mỗi bước nàng đều rất cẩn thận, dù sao nàng chưa bao giờ tiếp xúc với rừng rậm nguyên thủy, hoàn toàn mù tịt về phương diện này, hơn nữa nàng tin rằng trong khu rừng nguyên thủy này chắc chắn có thứ rất đáng sợ, ý định ban đầu của nàng không phải là đi săn như thế nào, mà là làm thế nào sống sót qua ngày thứ hai.

Trên thực tế suy nghĩ của nàng vẫn còn quá hồn nhiên, vẫn chưa lường trước được điều đáng sợ của rừng rậm nguyên thủy, nàng hoàn toàn không chống đỡ được tới được tối đã bị một con côn trùng nhỏ rúc sâu trong bụi cỏ cắn bị thương, đây là lần chết đầu tiên của nàng, theo ngôn ngữ của thế giới kiếp trước thì đây chính là lần chết “mở màn”.

Thật ra cái chết của Lăng Lan không hề thoải mái, thậm chí còn máu me đầm đìa, làm cho người xem không muốn ăn cơm, cảnh tượng đáng sợ không gì sánh bằng.

Kiếp này Lăng Lan tuyệt đối không muốn chết như vậy, nọc độc của con côn trùng đó vô cùng mạnh, nó dẫn đến cảm giác đau đớn đáng sợ, loại đau đớn này còn kinh khủng hơn so với căn bệnh kiếp trước của nàng, hoặc so với cơn đau khi ngâm nước thuốc ở kiếp này, nó không còn đơn giản thuộc phạm trù đau nữa, mà còn ngứa ngáy ở trong đầu không có cách nào giải... cảm giác đó cuộc đời này nàng khó mà quên được.

Lăng Lan đau nhức ba ngày và cũng ngứa ngáy hết ba ngày, nàng tận mắt nhìn thấy máu thịt của mình rớt khỏi cơ thể từng chút từng chút một, trong lòng dĩ nhiên có cảm giác khoan khoái, cuối cùng cơ thể nàng bị rớt ra thành từng mảnh nhỏ, chỉ còn trơ trọi một khung xương, lúc này nàng mới trút hơi thở cuối cùng.

Vốn tưởng rằng cuối cùng đã được giải thoát, có thể rời khỏi khu rừng rậm đáng sợ này mà quay trở lại hiện thực, không ngờ vừa mở mắt ra, nàng lại quay lại nơi mà Số Một để nàng lại, Lăng Lan mới hiểu ra không gian học tập hư cấu này này không đơn giản như trong tưởng tượng của nàng, không phải chỉ cần kiên trì qua một đoạn thời gian là có thể quay lại thế giới thực.

Nó là một nhiệm vụ, không hoàn thành sẽ bị kẹt lại trong đó, không cách nào quay lại.

Mặc dù Lăng Lan không quên được nỗi kinh hoàng mà cái chết “mở màn” mang lại cho nàng, nhưng để chính mình có thể nhanh chóng quay về với hiện thực, nàng không thể không lấy lại tinh thần, tiếp tục thám hiểm sâu vào trong rừng rậm, đi hoàn thành nhiệm vụ của mình. Lăng Lan không quên lời nói của Số Một, ngầm ý rất rõ ràng, chính là phải học để biết đi săn là như thế nào.

Đến khi Lăng Lan thành công giết được một con vật nhỏ yếu hơn nàng trong rừng, nàng vẫn không thấy không gian học tập phản ứng gì, nàng lập tức biết nhiệm vụ này không cho phép dùng mảnh khóc, e là phải đánh bại được động vật mạnh hơn nàng rất nhiều lần mới được.

Vậy là nàng bắt đầu khiêu chiến với khu rừng rậm nguyên thủy này, trên đường gặp vô số nguy hiểm, có khi may mắn tránh được, đương nhiên kết quả phần lớn là tử vong.

Nàng đã từng bị làn thủy triều kiến cắn đốt, chỉ còn lại một khung xương. Cũng có lần bị động vật nhỏ có bề ngoài khả ái đánh lén, cuối cùng trở thành bữa ăn của đối phương. Có lần bởi vì quá tham ăn nên ăn phải trái cây độc mà chết, cũng có lần bị côn trùng truyền bệnh trong rừng đốt trúng, cuối cùng nhiễm bệnh mà chết.

Thế nhưng vô số lần tử vong trong rừng rậm không phải là vô ích, Lăng Lan dần dần học được cách làm sao để sinh tồn trong khu rừng nguyên thủy này, nàng đúc kết kinh nghiệm, vứt bỏ lòng lương thiện và sự yếu đuối không cần thiết này, chỉ để lại sự bình tĩnh và nhẫn tâm. Từ nay về sau, tất cả các sinh vật trong mắt nàng chỉ phân thành hai loại: loại nguy hiểm và thức ăn.

Cứ như vậy, Lăng Lan từ sự thấp thỏm lo âu, lo lắng hải hùng của lúc bắt đầu đi đến sự điềm tĩnh tự nhiên của hiện tại, ra tay lưu loát. Toàn bộ rừng rậm này như là vườn hoa sau nhà, những sinh vật trong đó nguy hiểm như thế nào, nàng đều rõ như lòng bàn tay.

Lần này nàng lựa chọn tấn công vua đầm lầy là đã suy xét cẩn thận trước khi quyết định. Mặc dù xét về địa hình, ao hồ đầm lầy càng nguy hiểm hơn so với địa phương khác, có thể cũng chính vì điều này khiến cho vua đầm lầy ở trong này làm mưa làm gió, mặc dù thực lực của nó tương đối yếu một chút so với những động vật hung mạnh khác, hơn nữa địa hình có lợi đối với vua đầm lầy không nhất thiết là bất lợi đối với nàng.

Cứ như vậy, Lăng Lan bố trí mai phục, vài lần đầu đều thất bại, kết quả sau cùng phần lớn là nàng trở thành phân và nước tiểu của vua đầm lầy, chỉ vài lần may mắn chạy thoát, nhưng mỗi lần thất bại đều là kinh nghiệm, từ từ Lăng Lan đã nắm giữ được thói quen săn bắt của vua đầm lầy, để khống chế vua đầm lầy, mỗi ngày Lăng Lan đều ẩn nấp trong đầm lầy và kiên nhẫn liên tục một tuần không ra tay...

Lăng Lan nhớ rõ những lời lúc đầu Số Một nói với nàng, rằng nàng

không hiểu được cái gì là hư hư thật thật, liên tục đánh lén sẽ không phải là đánh lén nữa. Lăng Lan tuyệt đối sẽ không phạm hai lần cùng một sai lầm.

Hôm nay Lăng Lan thấy được một cơ hội khó gặp, có thể do cả tuần nay Lăng Lan không ra tay khiến vua đầm lầy cho rằng sinh vật không có mắt trước đây mỗi ngày đều làm phiền nó đã bị ăn sạch rồi, hơn nữa lần này nó sẵn được con mồi yêu thích, con rắn nước béo ụ chần chẫn là ngon tuyệt, điều này khiến nó vô cùng hưng phấn, thả lỏng không còn cảnh giác như bình thường...

Sau đó Lăng Lan quyết định ra tay, lần này Lăng Lan đánh nhanh diệt gọn vua đầm lầy, thành công này chứng tỏ Lăng Lan đã thật sự nắm giữ được cách làm sao che giấu sát ý, tóm được con mồi.

Vua đầm lầy vừa chết, Lăng Lan nhắm hờ mắt hồi tưởng lại khoảnh khắc vừa mới giết nó, không có kích động, không có hưng phấn, chỉ có bình tĩnh và tập trung, Lăng Lan nhận ra chuyện vừa mới xảy ra không giống với những lần trước, rằng là bản thân trước đây quá quan tâm tới kết quả, cho nên không duy trì được trạng thái tâm tĩnh như nước, một khi bị đánh vỡ, sát khí sẽ tràn ra.

Lăng Lan cười, hưng hăng vung nắm tay của mình một chút, nàng có thể quay trở về lập tức, rời khỏi nơi quỷ quái này. Tuy rằng lúc này Lăng Lan đã không còn sợ khu rừng này nữa, nhưng nàng vẫn không thích nơi này, ở đây rất cô đơn, không nói chuyện với nàng, cũng không có ai cho nàng ấm áp, nàng sắp sửa bị một loại cảm giác gọi là cô độc làm suy sụp, may mà sức chịu đựng của nàng mạnh, bằng không không chết cũng phát điên.

Đúng lúc này, Lăng Lan cảm giác được ở phía sau có chút bất thường, nàng không xoay người nhưng cơ thể đã thay đổi tư thế, trong nháy mắt nàng đã sẵn sàng chuẩn bị phòng thủ phản kích.

“Tốt lắm!”, phía sau truyền đến một giọng nói quen thuộc, giọng nói này làm cho Lăng Lan vừa kích động vừa vô cùng phần hận.

Nàng không cần nghĩ ngợi, lập tức giậm chân một cái, nương theo lực đẩy tung người bay ngược về phía sau, sau đó xoay người trên không trung, đối mặt với người đó, quả quyết tung chân, hung hăng đá về phía y...

Grừ, Số Một chết tiệt! Ta muốn đá chết ngươi! Lăng Lan nhận hết dầy vò, cuối cùng không giữ bình tĩnh được nữa.

Số Một lạnh nhạt nhìn Lăng Lan kích động, không cần động đậy, chỉ vươn hai ngón tay điểm trực tiếp lên bàn chân nhỏ của Lăng Lan vừa đá ra.

“Thịch!” một tiếng, đôi bên chạm nhau, Lăng Lan cảm giác được dưới bàn chân có một lực rất lớn, cả người nàng bị hất ngược ra ngoài, bàn chân dẫm nát sọ của Vua đầm lầy bỗng tê rần không còn cảm giác, trong nháy mắt nàng mất đi năng lực chiến đấu.

Lăng Lan vịn người trên không, khống chế thân thể của chính mình để đáp xuống chỗ ban đầu vừa đứng, chính là trên đầu vua đầm lầy đã chết.

LINK Truyện:

Xuyên Việt Vị Lai Chi Nam Nhân Bất Hảo Dương

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/xuyen-viet-vi-lai-chi-nam-nhan-bat-hao-duong-2973077.html>

LINK Chương này:

Chương 43: Trải nghiệm tử vong. <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/xuyen-viet-vi-lai-chi-nam-nhan-bat-hao->

[duong-2973077/chuong-43.html](#)